

N° 47.

Warszawa

$\frac{18}{25}$ listop. 1868 r.

Wychodzi
w każdą środę.

Redakcja przy ulicy Nowy Świat
Nr. 28.

MERKURY

dołączony tygodniowy do Ekonomisty.

OD REDAKCJI.

Pismo nasze na rok przyszły 1869 pozostaje w dotychczasowym charakterze; ulegnie tylko pewnym zmianom ku rozszerzeniu i udogodnieniu zmierzającym. **Ekonomista** będzie przeważnie organem nauki i zasad; przybędzie mu rubryka przeglądu literatury ekonomicznej, o ile można systematycznie prowadzona. **Mercury** podwoi format, ażeby mieć możność użycia w części większego pisma i zamieszczenia większej ilości faktów, zwłaszcza bieżących, z życia ekonomicznego i finansowego; nadto mieścić będzie ogłoszenia handlowe i przemysłowe, niedłuższe jak z 5-u wierszy albo 250 liter. Każde z tych pism od 1 stycznia 1869 r. może być prenumerowane oddzielnie.

Opłata wynosi (w rublach):

	w Warszawie z odnośzeniem			w Królestwie i Cesarstwie przez pocztę		
	rocznie	półrocznie	kwartalnie	rocznie	półrocznie	kwartalnie
Ekonomista....	4	2	1	4,50	2,25	1,12 1/3
Mercury	4	2	1	4,50	2,25	1,12 1/3
Oba razem	8	4	2	9	4,50	2,25

Bez dostawy, w Redakcji: roczny komplet r. 7, ze stosunkowym podziałem, — jak za 1869, tak i za poprzednie lata.

Cena ogłoszeń: za 5 liter 1 kop. (około 10 kop. za wiersz).

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Niespokojny charakter położenia spraw europejskich, według wyrażenia *Allg. Zg.*, trwa ciągle od r. 1866. Widocznie Sadowa nabiera coraz większego znaczenia; coraz widoczniejszemu staje się, że zwichnięta została dawna równowaga, a nic nowego na jej miejsce nie postawiono. Potęga Prus i dążność ich do jednności niemieckiej rzuciły ferment w sfery polityczne, zwłaszcza we Francji i Austrii. Księga czerwona austriacka przypomina warunki traktatu prąskiego; Austrija zatem trzyma się z Francją co do linii Menu. Przeciwnie gabinet angielski wyraża się sympatycznie dla jednności niemieckiej za sprawą Prus, — jak to wypowiedział lord Stanley w mowie do wyborców. Objaw ten zresztą mało znaczy w obec faktu, już wyraźnego, że odbywające się w Anglii wybory do parlamentu dadzą liberalnym znakomitą większość, a zatem ministerstwo Torysów ustąpić musi. Co więcej, jest mowa o abdykacji królowej; a przy takich kombinacjach wi-

zyta księcia Walji w Compiègne może być wielkiego znaczenia. Kto wie, czy nowy król z nowym gabinetem nie zechciałby zrzucić z polityki angielskiej starej pleśni egoizmu, sformułowanego w systemie nieinterwencji w sprawy stałego ładu. Jego osobista sympatja względem Danji może wysunąć naprzód kwestję Sleszwigu, który wtedy stać się może ową palmerstonowską zapalką. Dodajmy, że Napoleon w Compiègne mniej obcuje z gośćmi niż z ministrami finansów i wojny; że Niel niedopuszcza żadnych oszczędności w swoim wydziale; że nowe jeszcze uzbrojenia przedsięwzięto w Austrii i Turcji. Trwa zatem tymczasowość.

Banki w swych bilansach nie okazują żadnego polepszenia.

Na giełdzie warszawskiej w papierach publicznych prawie żadnej nie ma zmiany, kursa zaś wexli zagranicznych podniosły się o 1/2%.

przedwstępnych skarbowi albo osobom prywatnym — stosownie do tego, przez kogo były czynione; — wysokość wynagrodzenia ustanawia się w pierwszym razie według rzeczywistego wydatku, a w drugim według dobrowolnej umowy, albo przez decyzję ministra komunikacji, jeśli zgoda nie nastąpi; — i b) że komitet ministrów rozpozna złożone deklaracje i opinie swoją, względem ich przyjęcia lub odrzucenia, poda do Najwyższego uznania. (S. Pocz.—Dz. W.)

— Rada handlowa przy Dyrekcji dróg żel. W.-Wiedeńskiej i Bydgoskiej. Przy zwiększeniu się ruchu towarów i pomnożeniu stosunków transportowych na drogach żelaznych wytworzyły się rozmaite trudności, które spowodowały reklamacje domów handlowych, kupców i komisantów, w przedmiocie ułatwień transportowych, składów, obniżenia opłat, ubezpieczenia towarów i t. p. Pojedyncze żądania nie są dość jasnym wyrazem potrzeb ogółu przemysłu i handlu; z drugiej strony sama rzeczona dyrekcja dróg żel. nie byłaby w stanie z całą znajomością rzeczy wnikać w szczegóły rozmaitych gałęzi handlu. Zważywszy te okoliczności dyrekcja, w porozumieniu z urzędem starszych zgromadzenia kupieckiego w Warszawie, ustanawia radę handlową z 6-u członków przez to zgromadzenie wybranych. Pierwsza sesja rady odbędzie się 7 grudnia r. b.

— Telegrafy elektro-magnetyczne w Rosji zaczęto urządzać w r. 1853. Pierwsze linje wychodziły z Petersburga do Moskwy, Kronsztatu, Warszawy i Królewca. Z urządzeniem tej ostatniej linji, o którą zawarta była konwencja z Prusami, rozpoczyna się międzynarodowa korespondencja telegraficzna. W krótkim czasie sieć drutów telegraficznych rozszerzyła się po całej Rosji. W ciągu lat 13 obie stolice połączone zostały ze wszystkimi znacniejszymi i najodleglejszymi miastami Cesarstwa, oraz z państwami pogranicznymi, — co tém więcej zasługuje na uwagę, że Rosja miała do zwalczania bezporównania więcej trudności jak inne państwa europejskie, a to z powodu niezmiernych i mało zaludnionych przestrzeni, ostrego klimatu i idących za tém wysokich kosztów robotnika i transportu materiałów. W latach 1864 i 1865 urządzoną została komunikacja telegraficzna z Persją przez Kaukaz; — linja ta ma być przedłużoną do Indji. W Pekinie urządzono specjalną agencję dla ekspedycji depesz rusko-chińskich. Głównem zadaniem tej agencji jest zwalczanie nieufności rządu chińskiego do elektromagnetycznych telegrafów. Dotąd rząd chiński otrzymuje wiadomości z prowincji oddalonych za pomocą ognia. Dla otrzymania na tej drodze wiadomości z wielkiej Tatarji potrzeba 6 dni. Depesze ruskie od granicy do Pekinu przesyłane są jeszcze dziś pocztą, chociaż niektóre miasta chińskie są już połączone drutami telegraficznymi.

Z liczby prac mających się jeszcze wykonać dla uzupełnienia ruskiej sieci telegraficznej, najważniejsze zajmują miejsce: linja przez Syberję dla połączenia z Ameryką, która ma być ukończona w r. 1870 i linja Indo-europejska. Co do tej ostatniej, pomiary dla założenia podmorskiej linji telegraficznej zostały już ukończone pod kierunkiem niemieckich inżynierów. Jednocześnie *Birżewyje Wiedomosti* podały pewną

wiadomość o bezpośredniem, niezależnem od Niemiec połączeniu Libawy z Kopenhagą, za pośrednictwem podmorskiej linji telegraficznej. Plan tego połączenia był już zrobiony w r. 1857, lecz wykonanie jego napotkało trudności, które dopiero obecnie usunięte być mogły.

Przez tę linję ułatwi się znacznie komunikacja Rosji z Anglią i Ameryką, gdyż połączenie Kopenhagi z Anglią oddawna już jest uskutecznione.

O postępie rozwoju linij telegraficznych w Rosji zawiera wiele ciekawych szczegółów niedawno wydana rozprawa tajnego radcy v. Thörner, z której podajemy następujące cyfry:

	w r. 1860	w r. 1865
1. Długość linij telegraficznych	werst 25.356	61.450
2. Ilość stacji	166	323
3. „ depesz	465.027	1.644.373
4. Dochód surowy	1.032.221	2.061.739
5. „ czysty	940.009	1.894.730
6. Wydatki na administrację i wyzysk	111.148	114.428
7. Wydatki na nowe zakłady	539.316	482.854

Widzimy stąd że długość linij, i dochód w ciągu lat 6-u podwoiły się, ilość depesz wzrosła prawie w czwórnaśób, gdy koszta administracji pozostały prawie te same. Roczne wydatki na nowe zakłady nieznacznemu zmniejszeniu uległy. Z natury rzeczy wypływa, że telegrafy w Rosji, tak dla rządu jak i prywatnych, stosunkowo daleko ważniejszą muszą oddawać usługę jak w innych europejskich państwach. Podobne tu działają okoliczności jak w Stanach Zjednoczonych północnej Ameryki — gdzie budowa dróg żelaznych, nie czekając na uprzednie urządzenie dróg zwyczajnych, postępuje dalej szybkim krokiem, stała się bowiem niezbędnym warunkiem osiedlenia niezaludnionego jeszcze Zachodu. Wystawmy sobie jak kosztowną i powolną była dawna ekspedycja depesz w Rosji — ile zajęto koni, ilu ludzi męczyło się lub życie traćło. Inny może byłby los Sewastopola, gdyby w czasie wojny już istniały do Krymu wiodące drogi żelazne i druty telegraficzne.

Dla uzupełnienia obrazu podajemy ilość wysłanych i odebranych w 1865 r. depesz telegraficznych na 15-u głównych stacjach.

Stacje	D e p e s z e		
	wewnętrzne	międzynarodowe	łącznie
1. Petersburg	149.400	48.500	197.900
2. Moskwa	103.200	11.500	114.700
3. Odessa	53.200	18.400	71.600
4. Warszawa	41.000	20.800	61.800
5. Kijów	30.500	12.600	43.100
6. Ryga	24.200	13.800	38.000
7. Wilno	19.700	13.100	32.800
8. Charków	29.400	700	30.100
9. Kazań	29.500	600	30.100
10. Niżny Nowogród	27.400	100	27.500
11. Rostów n. Donem	23.900	600	24.500
12. Taganrog	21.200	2.300	23.500
13. Cherson	22.600	100	22.700
14. Kowno	14.900	4.000	18.900
15. Saratow	18.400	70	18.470